

1. W mocy Bożego Ducha

WSTĘP

Panie Jezu, św. Paweł zachęca nas, abyśmy tak jak on słowem i czynem mówili o Tobie – Synu Bożym ukrzyżowanym i zmartwychwstałym. Twoja krzyżowa droga, którą przyjmujesz, jest dowodem, że towarzyszy jej Boża moc, jaka pochodzi od Boga Ojca. Z miłości do Ciebie chcemy iść za Tobą, niosąc krzyż naszych obowiązków.

Któryś za nas cierpiał rany,

Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

STACJA I - Wyrok śmierci

Kłaniamy się Tobie, Panie Jezu Chryste, i błogostawimy Ciebie.

Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupił raczył.

Jednym z darów od Pana Boga jest mowa. Możemy słowami nieść radość, okazywać życzliwość, ale także wyrządzać krzywdę sobie i ludziom. Wrogowie Pana Jezusa niestusznie oskarżają Go, że swoim życiem zasługuje na karę śmierci. Tymi słowami skazują Go na śmierć. Piłat nie wierzy tej opinii, lecz boi się o utratę swego stanowiska, dlatego z tchórzostwa podpisuje na Pana Jezusa wyrok śmierci.

Daj nam, Jezu, siłę Twego ducha, abyśmy nigdy nie skrzywdzili złym, fałszywym słowem niewinnego kolegi, koleżanki. Niech towarzyszy nam moc Bożego Ducha!

Któryś za nas cierpiał rany,

Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

STACJA II - Krzyż w ramionach Pana Jezusa

Kłaniamy się Tobie, Panie Jezu Chryste, i błogostawimy Ciebie.

Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupił raczył.

Każdy człowiek posiada przywileje, ale także życiowe obowiązki. Wiążą się one z powołaniem rodziców, nauczycieli, córek, synów, uczennic, uczniów. W swoim życiu Pan Jezus wykonuje zadania służące ludziom, ciągle im służy: naucza, uzdrawia, rozmnaża pokarm, wskrzesza umarłych. Z przekonaniem bierze krzyż, aby w mocy Bożej nieść go na Kalwarię.

Panie Jezu, udziel nam Twojej mocy, abyśmy nieśli krzyże naszych obowiązków w domu, w szkole i w parafii. Niech towarzyszy nam moc Bożego Ducha!

Któryś za nas cierpiał rany,

Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

STACJA III - Pierwszy upadek

Kłaniamy się Tobie, Panie Jezu Chryste, i błogostawimy Ciebie.

Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupił raczył.

Każdego dnia przeżywamy sukcesy, ale także porażki. Są one często związane z uleganiem naszym słabościom, zwanym wadami czy nałogami. Znany powiedzenie, że ludzką rzeczą jest upadać, a jedynie szatańską trwać w grzechu. Pan Jezus przyłoczony ciężarem krzyża upada, aby przekonać nas, że poważnie traktuje drogę krzyża, że jest to ciężka droga.

Powstaje jednak z pierwszego upadku, by powiedzieć nam, że z pomocą płynącą od Boga my także możemy powstawać z naszych słabości. Niech towarzyszy nam moc Bożego Ducha!

Któryś za nas cierpiał rany,

Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

STACJA IV – Spotkanie z Matką

*Kłaniamy się Tobie, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Ciebie.
Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.*

Wielkim darem od Pana Boga są rodzice, a szczególnie matka. Jej bliskości doświadczamy na co dzień w rodzinnym życiu. Matkę Bożą nazywamy Matką Wierną, ponieważ stała się wiczinie towarzyszy życiu Pana Jezusa. Idzie z Nim niosącym krzyż, kiedy Apostołowie bojący się o swoje życie pouciekali. Wzmocniona mocą Bożego Ducha mówi Jezusowi: zawsze będę z Tobą, mój Synu.

Boża Matko, chcemy z Tobą być przy Panu Jezusie. Niech towarzyszy nam moc Bożego Ducha!

*Któryś za nas cierpiał rany,
Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.
I Ty, któraś współcierpiała,
Matko Bolesna, przyczyni się za nami.*

STACJA V – Szymon z Cyreny

*Kłaniamy się Tobie, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Ciebie.
Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.*

Widzimy kolegów liczących na naszą pomoc, lecz nie zawsze im służymy. Przeszkadza nam lenistwo lub myślenie tylko o swoim dobru. Dziwnie zachowuje się Szymon z Cyreny. Wraca z pracy i jego droga do domu przecina się z drogą krzyżową Pana Jezusa. Oprawcy pilnujący Jezusa zmuszają Szymona, by pomógł Mu w niesieniu krzyża. Początkowo nie zgadza się. Jednak w Panu Jezusie rozpoznaje niewinnego człowieka. Z przekonaniem, że czyni dobro, niesie Jezusowy krzyż.

Panie Jezu, daj nam Twoją moc, abyśmy mieli oczy Szymona i pomagali kolegom w potrzebie. Niech towarzyszy nam moc Bożego Ducha!

*Któryś za nas cierpiał rany,
Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.*

STACJA VI – Weronika

*Kłaniamy się Tobie, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Ciebie.
Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.*

Na katechezie poznawaliśmy odwagę pierwszych chrześcijan, którzy oddawali życie za Pana Jezusa. Obecnie co pięć minut ginie jeden chrześcijanin. Podobną odwagę wykazuje nieznaną kobietą, która podchodzi do Pana Jezusa i chustą wyciera Mu zakrwawioną twarz. Jezus w prezencie oddaje jej odbicie swojej twarzy na chustce. Tę kobietę nazywamy Weroniką, czyli „prawdziwym wizerunkiem” twarzy Jezusa.

Panie Jezu, dzięki Twojej mocy chcemy każdego dnia wyznawać wiarę, że bardzo Cię Kochamy i chcemy być Twymi braćmi i siostrami. Niech towarzyszy nam moc Bożego Ducha!

*Któryś za nas cierpiał rany,
Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.*

STACJA VII – Drugi upadek

*Kłaniamy się Tobie, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Ciebie.
Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.*

Wiele razy doświadczyliśmy bólu rozbitego guza na głowie czy kolanie. Wiemy, czym jest ból zęba lub żołądka. Więk-

szym bólem jest popętnienie grzechu, z powodu którego Pan Jezus drugi raz upada. Mimo doznanego bólu powstaje, by uczyć nas kolejnego powstawania z naszych grzechów.

Panie Jezu, głęboko wierzymy, że z Twoją pomocą usuniemy każdy grzech z naszego życia. Niech towarzyszy nam moc Bożego Ducha!

Któryś za nas cierpiat rany,

Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

STACJA VIII – Płaczące kobiety

Kłaniamy się Tobie, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Ciebie.

Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupił raczył.

Współczujemy ludziom niewidomym, spatalizowanym, chorym na nowotwory. Spotykamy kobiety, które płaczą, widząc Pana Jezusa dzwigającego krzyż. Pan Jezus przyjmuje to współczucie, by uswiadomić kobietom, że mało interesowały się swoimi dziećmi, które grzechami spowodowały krzyżowe cierpienia Jezusa.

Daj nam, Panie Jezu, Twoją moc, abyśmy umieli żałować za swoje grzechy i czynić poprawę naszego życia. Niech towarzyszy nam moc Bożego Ducha!

Któryś za nas cierpiat rany,

Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

STACJA IX – Trzeci upadek

Kłaniamy się Tobie, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Ciebie.

Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupił raczył.

Rodzice, nauczyciele, katecheci zwracają nam uwagę, gdy źle postępujemy, szczególnie kiedy wiele razy popętniamy ten sam grzech. Tę słabość nazywamy główną wadą. Podczas trzeciego upadku Pan Jezus cierpi za ciężkie nasze grzechy oraz nasze wady i słabości. Zachęca, abyśmy z Nim powstawali w sakramencie spowiedzi i często korzystali z tego spotkania.

W spowiedzi Pan Jezus mówi nam: „Dobrze, że przyszedłeś. Ja na was czekam. Z moją mocą powstawajcie, by stawać się Bożymi dziećmi”. Niech towarzyszy nam moc Bożego Ducha!

Któryś za nas cierpiat rany,

Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

STACJA X – Odarcie z szat

Kłaniamy się Tobie, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Ciebie.

Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupił raczył.

Przywiązujemy się do ulubionych potraw, do komputera, laptopa, komórki, ubrań itp. Trudno nam z nich zrezygnować, podzielić się z rodzeństwem czy kolegami. Pan Jezus pozwala, aby żołnierze zabrali Mu jedyną materialną rzecz, jaką posiada, suknię – prezent od swojej Mamy. Staje nago przed ludźmi, by powiedzieć nam, że miarą wielkości człowieka jest nie to, co posiada, lecz to, kim jest.

Panie Jezu, daj nam Twoją moc, abyśmy nie przywiązali się do rzeczy materialnych, które przesłaniają nam Ciebie. Niech towarzyszy nam moc Bożego Ducha!

Któryś za nas cierpiat rany,

Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

STACJA XI - Przybicie do krzyża

*Kłaniamy się Tobie, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Ciebie.
Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupił raczył.*

Podziwiamy rodziców, którzy wiele wysiłku wkładają w pracę w domu i zakładzie, biurze, szpitalu, szkole, by zarobić na nasze życie. Czasem są zmęczeni, lecz nie rezygnują z rodzinnego i zawodowego trudu. Pan Jezus też nie odrzuca krzyża, lecz pozwala się do niego przybić. Czyni to z miłości do nas.

Panie Jezu, z Twoją mocą będziemy trwali na krzyżach, czyli przy naszych obowiązkach domowych, szkolnych i kołożeńskich. Niech towarzyszy nam moc Bożego Ducha!

*Któryś za nas cierpiał rany,
Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.*

STACJA XII - Śmierć Pana Jezusa na krzyżu

*Kłaniamy się Tobie, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Ciebie.
Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupił raczył.*

Spotykamy ciężko chorych ludzi, którzy nie myślą o sobie, chociaż niedługo umrą. Obdarowują prezentami swoje dzieci, w testamentach zapisują im swoje domy, samochody i biżuterię. Pan Jezus, konając na krzyżu, nie myśli o sobie. Swoją Matkę daje nam w prezencie, Dobremu Łotrowi obiecuje niebo i prosi Boga Ojca, aby przebaczył wszystkim ludziom, także tym, którzy wyrządzają Mu krzywdę.

Panie Jezu, daj nam Twoją moc, abyśmy umieli przebaczać naszym wrogom. Niech towarzyszy nam moc Bożego Ducha!

*Któryś za nas cierpiał rany,
Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.*

STACJA XIII - Pan Jezus w ramionach Matki

*Kłaniamy się Tobie, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Ciebie.
Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupił raczył.*

Spotykamy rodziców dzieci obłożnie chorych, którzy często trzymają swoje pociechy w ramionach i przytulają je do siebie. Tak samo czynią, gdy one umierają. Matka Boża długo obejmuje martwe ciało Pana Jezusa. Nie rozpacza, nie złoże czy, lecz współcierpi ze swym Synem. Dlatego Matkę Bożą nazywamy Współodkupicielką ludzi.

Matko Boża, wypraszaj nam u Pana Jezusa Jego moc, dzięki której nie zmarnujemy tych darów, jakie On wycierpiał na krzyżu dla naszego zbawienia. Niech towarzyszy nam moc Bożego Ducha!

*Któryś za nas cierpiał rany,
Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.
I Ty, któraś współcierpiała,
Matko Bolesna, przyczyni się za nami.*

STACJA XIV - Złożenie do grobu

*Kłaniamy się Tobie, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Ciebie.
Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupił raczył.*

Często spotykamy się z prawdą wypowiedzianą w przesłaniu: „Rodzimy się, by umierać”. Śmierć przychodzi do naszych dziadków, wujków, czasem rodziców czy kolegów. Nie wiemy, kiedy my umrzemy. Pan Jezus pozwala, by Jego ciało przyjaciele złożyli do grobu. Doświadcza prawdziwej śmierci, by spełniły się słowa: „Do końca, do śmierci Jezus nas umiłował!”.

Niech Twoja moc, Panie Jezu, pomoże nam, abymy mogli iść z Tobą w niebie. Niech towarzyszy nam moc Bożego Ducha!

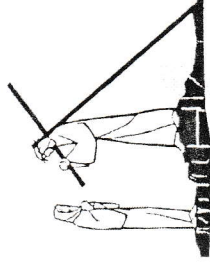
Któryś za nas cierpiat rany,

Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

ZAKOŃCZENIE

Podczas pogrzebu przy trumnie zmarłego pali się paschał – duża świeca z pięcioma czerwonymi kulami. Paschał przypomina żywego Pana Jezusa. Tylko trzy dni przebywał On w grobie, by w Wielkanocny poranek spotkać się z Marią Magdaleną, z Apostołami i powiedzieć: „Pokój wam! Żyję! Jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto wierzy we mnie, nie umrze!”.

Panie Jezu, dzięki Twojej mocy my także wierzymy, że żyjesz i powtarzamy za św. Pawłem: „Skoro Ty, Jezu, zmartwychwstałeś, to i my zmartwychwstaniemy!”. Niech towarzyszy nam moc Bożego Ducha!

2. Będę miłosierny jak Pan Jezu

WSTĘP

Panie Jezu, kiedy Ojciec Święty Franciszek ogłaszał Rok Bożego Miłosierdzia, przypomniał nam, że Twoje imię to Miłosierdzie. Mieści się w nim słowo „miłość”, które odnosimy do naszych przyjaciół i tych ludzi, których kochamy. Tymczasem miłosierdzie to otwarcie się na potrzeby także tych ludzi, którzy wyrządzili nam krzywdę – na naszych wrogów. Tej miłosiernej otwartości uczysz nas, Panie Jezu, podczas drogi krzyżowej.

Któryś za nas cierpiat rany,

Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

STACJA I – Wyrok śmierci: Grzeszących upominać

Kłaniamy się Tobie, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Ciebie.

Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Spotykamy źle zachowujących się kolegów, lecz wstydzimy się ich upomnieć. Ze spokojem przyjmujesz, Panie Jezu, niesłuszny wyrok Piłata, skazujący Cię na śmierć, by być wzorem sumienia dla niego, że źle postąpił, a także ostrzeżeniem dla nas, abymy grzesząc, nie skazywali Cię ponownie na śmierć.

Postanawiamy, Panie Jezu, by grzeszących upominać.

Któryś za nas cierpiat rany,

Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.